

ת"פ 52366/11/18 - מדינת ישראל נגד עמיר עמיאל מיכאל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52366-11-18 מדינת ישראל נ' עמיאל מיכאל

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמיר עמיאל מיכאל

הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' אלונה דרורי, מתמחה

ב"כ הנאשם: עודד פנינה כהן-שנדר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בחמש עבירות של הפרת צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין.

ביום 22.11.15 ניתן בעניינו של הנאשם צו פיקוח, בתנאים שכללו הרחקה מקורבנות העבירה, איסור לעבוד בעבודה הכרוכה בקשר או בקרבה עם קטינים, איסור התחברות ושהייה עם קטינים והרחקה ממקום כינוס קטינים למרחק שאינו נופל מ-200 מטרים.

באישום הראשון, שכלל ארבע הפרות של צו הפיקוח, תואר כי ביום 11.3.16 שהה הנאשם ביחידות עם קטין כבן 15 ברמת בית שמש, ולקצין הפיקוח מסר דיווח כוזב על מקום שהותו ומעשיו.

ביום 30.5.16 דיווח הנאשם בכזב לקצין הפיקוח כי הוא שוהה לבדו בבית המלון 'ממילא', ובאותה העת נצפה הנאשם שוהה במלון עם אישה ועם בתה.

ביום 25.12.16 סמוך לשעה 15:30, ברחוב שטראוס, שהה הנאשם ביחידות עם בנה של בת זוגו, קטין שהיה באותה עת בעגלת תינוק. גם בעקבות אירוע זה נערך לנאשם ראיון אזהרה.

בשני מועדים במהלך שנת 2017 נכנס הנאשם לגן ילדים ואסף את בנה הקטין, בן השנתיים לערך, של בת זוגו מהגן, ושהה עמו לבדו.

בעקבות כל אחת מהפרות צו הפיקוח נערך לנאשם ראיון אזהרה ביחידת הפיקוח, ובגין האירועים במהלך שנת 2017 הוא הוא אף נחקר במשטרה.

באישום השני, שכלל הפרה אחת של צו הפיקוח, תואר כי ביום 30.11.17 סמוך לשעה 14:45 עמד הנאשם עם רכבו במרחק של כ- 20-30 מטרים מגן ילדים. באותו היום, סמוך לשעה 16:40, הנאשם שהה ביחידות עם בנה של בת זוגו, ברחוב אגריפס בירושלים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. המאשימה ביקשה לקבוע שלושה מתחמי עונש הולם, האחד שבין ארבעה לשנים - עשר חודשי מאסר בפועל, בגין מסירת פרטים כוזבים לקצין הפיקוח ושהיה ביחידות עם קטינים בתאריכים 11.3.16 ו- 30.5.16. השני - בין שמונה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, בגין שהיה ביחידות עם בנה של בת זוגו ביום 25.12.16 וכניסה לגן ילדים לצורך איסוף בנה של בת הזוג ושהות ביחידות עם הקטין בשני מועדים בשנת 2017, והשלישי - בין חמישה לחמישה-עשר חודשי מאסר בפועל בגין המעשים שתוארו באישום השני.

ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקם האמצעי - גבוה של המתחמים ולגזור עליו עונש שלא יפחת מחמישה - עשר חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערך המוגן באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את הסכנה הגדולה לביצוע עבירות מין חוזרות, את עברו הפלילי של הנאשם ותמכה עמדתה בפסיקה.

4. מטעם ההגנה העיד עו"ד לירון אלמוג, עד אופי המכיר את הנאשם מזה שנים ארוכות והם מיוודים. מר אלמוג תיאר את קורות חייו של הנאשם, האתגרים עמם התמודד הנאשם לאורך השנים מאז ילדותו, עת עלה ארצה בגיל צעיר ללא אמו ואת הנתק של הנאשם מילדיו מנישואיו הראשונים. עוד תיאר כי לאחר שהייתו הממושכת במאסר, חי הנאשם בבדידות תחת מגבלות צו הפיקוח שאותן, לדבריו, הוא מקפיד לקיים, את רצונו של הנאשם להקים משפחה, חרף הקשיים, ואת העובדה שרשויות הרווחה הוציאו מרשות הנאשם גם את ילדיו מהזוגיות הנוכחית, בשל עברו של הנאשם ובשל מצבה הנפשי של אמו.

5. מטעם ההגנה הוגש גם דו"ח ביניים ביחס לטיפול פרטני וקבוצתי ייעודי לעברייני מין שעובר הנאשם במרכז "פסגה" מאז יום 28.2.19. בדו"ח תואר, כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול, מגיע לפגישות בזמן, ולאחר מספר פגישות שבהן שוקף לו כי אינו מאפשר לעצמו ליטול חלק בטיפול, חל אצלו שינוי והוא הפך קשוב יותר לטיפול ונכון לשתף בתכנים אישיים. עם זאת הודגש, כי הנאשם מצוי עדיין בשלב ראשוני של הטיפול ולפניו עוד כברת דרך משמעותית.

6. ב"כ הנאשם תיארה בהרחבה ובפירוט את קורות חייו של הנאשם שהוא בן 58, נשוי בשלישית ואב לשבעה ילדים. הנאשם עלה לארץ בגיל שנה וחצי, הופרד מאמו, עמה אין לו קשר, וגדל אצל אביו במסגרת משפחה חדשה שהקים האב. הנאשם חווה טראומה בילדותו, חזר לארצות הברית בגיל 15 שם השלים לימודים תיכוניים ואקדמיים, וחזר

לארץ כדי להתגייס לצבא. בתום השירות הצבאי שב לארצות הברית, נישא לאשה ונולדו להם שלושה ילדים. לאחר פרידתם חזר לישראל, נישא לאשתו השנייה, ולאחר שביצע בבנותיה עבירות מין, נידון לעשר שנות מאסר שאותן ריצה עד תום. לאחר שחרורו נישא לאישה אחרת, ונולדו להם ילדים שהוצאו מביתם על ידי רשויות הרווחה, כפי שעולה ממסמכי האימוץ שהוגשו.

ב"כ הנאשם תיארה את מערכת האילוצים שהובילה את הנאשם להפר את צו הפיקוח פעם אחר פעם, והדגישה כי הגם שמדובר בהפרות שחלקן מהותיות, הן לא לוו בביצוע עבירות מין בקטינים. עוד הודגשה העובדה כי הנאשם החל בטיפול ייעודי בעברייני מין. לנוכח האמור ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק בעונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי ותמכה טיעוניה בפסיקה.

7. הנאשם בדברו האחרון, ביקש סליחה על הפרות צו הפיקוח, טען כי למד לקח וכי לא יחזור על מעשים אלה. הנאשם תיאר כי הוא עוזר לאשתו הנוכחית וכי שניהם מנסים לנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד תיאר הנאשם, כי הגם שלא נטל חלק בטיפול במהלך תקופת מאסרו, כיום הוא משתתף בטיפול אינטנסיבי ייעודי הכולל מפגשים פרטניים וקבוצתיים בכרמיאל, ולתחושתו הוא מתקדם. עוד תיאר את הקושי שלו ושל אשתו להתמודד עם הוצאת ילדיהם לאימוץ.

מתחם העונש ההולם

8. העבירות שביצע הנאשם בוצעו על פני פרק זמן ארוך, החל מראשית שנת 2016 ועד שלהי שנת 2017. אף על פי כן, מדובר בהפרות חוזרות של צו הפיקוח שמרביתן בוצעו באופן דומה, ובמרבית המקרים הובילו ההפרות לראיונות אזהרה. כל אלה הופכים את ההפרות למסכת עבריינית אחת, שנמשכה על פני פרק זמן ארוך, ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל המעשים.

9. צו פיקוח על עברייני מין נועד להגן על שלמות הגוף, הנפש והביטחון האישי של אדם מפני ביצוע עבירות מין על ידי מי שהוא עברייני מין מורשע. הפרתם של תנאי צו הפיקוח, מאותתת על מידת מסוכנות הנשקפת מהנאשם ומלמדת על סכנה לביצוע עבירות מין חוזרות. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שמדובר בצורך להגן על קטינים, אשר ככלל, יכולתם להגן על עצמם פחותה.

10. הנאשם, שעל פי דו"ח סיכום ביניים של הטיפול, סובל מסטייה מינית מסוג פדופיליה, הפר את תנאי צו הפיקוח שהגבילו את הקשר שלו עם קטינים, פעם אחר פעם, חרף ראיונות אזהרה שנערכו לו. עובדה זו מלמדת על קלות ראש של הנאשם או חוסר הבנה שלו ביחס להימצאותו במצבי סיכון. העובדה כי אין מדובר בהפרה בודדת אלא בהפרות חוזרות היא נסיבה בעלת משקל ממשי בקביעת מתחם העונש ההולם.

11. הנאשם החל להפר את צו הפיקוח שבועות ספורים בלבד לאחר שניתן הצו. התנאי שהופר שוב ושוב, הוא תנאי מהותי ומרכזי בצו הפיקוח, ואולם למרבה המזל, הפרות התנאי לא לוו בביצוע עבירות מין בקטינים. עם זאת, חוסר שיתוף הפעולה העקבי עם צו הפיקוח ועם קצין הפיקוח הקים סכנה ממשיית לקטינים שבחברתם שהה הנאשם.

12. מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות מלמד כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים באמצעות מעשיו של הנאשם גבוהה.

13. עיון בפסיקה מלמד כי בגין הפרות תנאים בצו פיקוח בעלות אופי דומה הוטלו, ככלל, עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל בן מספר חודשים, ובמקרים נדירים- מאסר קצר יותר. ראו למשל עפ"ג 17512-12-13 **מרקוביץ' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.1.14); ת"פ 11690-11-12 **מדינת ישראל נ' מלול** (נבו 21.2.13) ופסק הדין בערעור עליו בעפ"ג 10231-01-13 **מלול נ' מדינת ישראל** (12.6.13); ת"פ (י-ם) 30870-10-16 **מדינת ישראל נ' באסטי** (פורסם בנבו 7.12.16) ופסק הדין בערעור עליו בעפ"ג (י-ם) 60253-12-16 **מדינת ישראל נ' באסטי** (פורסם בנבו 1.2.17); עפ"ג (י-ם) 71839-01-18 **מדינת ישראל נ' צפיר** (26.3.18); עפ"ג (י-ם) 52020-12-15 **מדינת ישראל נ' עקנין** (פורסם בנבו 10.7.16); ת"פ (י-ם) 44941-09-15 **מדינת ישראל נ' הלל** (פורסם בנבו 18.10.15).

14. לנוכח האמור לעיל, בשים לב לטיבן של ההפרות ולריביון, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין שישה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, שהיה לצידה חיסכון בזמן שיפוטי, והיא מגלמת מידה מסוימת של נטילת אחריות על המעשים.

16. עוד שקלתי לקולא את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, הטראומה שחווה בילדותו, והעובדה כי הוא אינו מצליח להגשים את שאיפתו לייצר תא משפחתי, שהיא רצון בסיסי ומובן, ונאלץ להתמודד עם סערת הרגשות הכרוכה בניתוק מילדיו מנישואיו הראשונים ובהוצאתם של ילדיו מהקשר הנוכחי למסגרות חוץ ביתיות למטרת אימוץ.

17. לנאשם הרשעה קודמת אחת בעבירות מעשי סדום ומעשים מגונים בקטינים, בגינה נידון לעונש של עשר שנות מאסר. כפי שעולה מתוך דו"ח סיכום הטיפול שהוגש מטעם ההגנה, קורבנות העבירות שביצע הנאשם היו בנותיה של בת זוגו, חברה של הבנות, בת השכנים וקטינה נוספת.

ללא ספק, מדובר בעבר פלילי מכביד, ואולם יש לתת את הדעת לכך שמתחם העונש ההולם בעבירות של הפרת צו פיקוח מתייחס, מעצם מהותו, רק למי שהוא בעל עבר פלילי בעבירות מין, כך שמשקלה של הרשעה בודדת בעבירת מין בגינה ניתן צו הפיקוח, על קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, אינו גדול. בהקשר זה יש לשקול דווקא את העובדה כי לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות של הפרת צו פיקוח.

18. הגם שהנאשם הודה בביצוע העבירות, נראה מתוך הנסיבות כי הוא מתקשה להפנים את הפסול שבמעשיו ואת הסכנה שהם יוצרים. הראיות הטובות ביותר לכך הן העובדה שהנאשם המשיך להפר את צו הפיקוח חרף ראיונות אזהרה חוזרים שנערכו לו על ידי קצין הפיקוח, וכן הסבריו של הנאשם בדבר אילוצים שונים שהובילו אותו לבצע את

העבירות. הסברים אלה מלמדים כי הנאשם כלל לא הבין את משמעותו של צו הפיקוח, את העובדה כי התנאים המגבילים נועדו להגן עליו מפני ביצוע עבירות, את העובדה שהפרות דוגמת אלה שביצע מציבות אותו במצבי סיכון ממשיים לביצוע עבירות מין נוספות בקטינים, ואת חובתו להישמר מפני כניסה למצבי סיכון אלה. כל אלה מחייבים מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

19. הנאשם אמנם החל בטיפול ייעודי לעברייני מין והוא משתף פעולה בטיפול, ואולם לא ניתן להתעלם מן העובדה כי לאורך שנות המאסר הארוכות שלו, לא השכיל הנאשם להשתלב בטיפול, ולא עשה זאת גם במשך כשלוש וחצי שנים שחלפו מאז שחרורו ממאסר. הנאשם שולב לראשונה בטיפול בסוף חודש פברואר 2019, הוא נמצא בראשית דרכו, שבתחילתה גילה חוסר פניות רגשית לטיפול, ועל פי התרשמות המטפלים לפניו עוד כברת דרך ארוכה. משכך, שיקולי השיקום במקרה דנן הם בעלי משקל מועט בקביעת העונש.

20. מאז תחילת ביצוע העבירות חלף פרק זמן לא מבוטל. עם זאת, לא מצאתי לתת לחלוף הזמן משקל, שכן לאורך התקופה שבה בוצעו העבירות, נעשו ניסיונות לאכוף את קיום תנאי הפיקוח על הנאשם באמצעים מתונים יותר מאשר העמדה לדין פלילי- הוא זומן שוב ושוב לראיונות אזהרה ובהמשך אף זומן לחקירת משטרה. משאלה לא הועילו, הוא הועמד לדין פלילי, בתוך פרק זמן סביר מאז ביצוע העבירה האחרונה.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין התשל"ז-1977.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.